

Bayer Zsolt: István király üzenete

2014 augusztus 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Keser? szájjal készülünk ünnepelni államalapító királyunkat. Illetve már ez sem igaz. Hiszen nagy örömmel készülődik az ország.

Iszonyú dugó lesz az M7-en Balaton felé. Jön az utolsó nyári hétvége, még egyszer nekiindul majd mindenki, hogy

er?t gy?jtsön a továbbiakhoz.

A továbbiakról kellene beszélni.

És itt húzódik a senki földje.

Fárasztó és kiábrándító err?l még gondolkodni is, nem hogy szólni róla. Fárasztó és kiábrándító, mert már amikor belefog az ember, akkor tudja, feleslegesen teszi. És a feleslegesség tudata nagyon rövid ideig szórakoztató, s csak kamaszkorban, nagyon kicsike szobákba visszahúzódva.

Amikor szó kerül mégis a továbbiakról, olyankor a szemben álló fél úgy képzei, hogy mindent, de mindent vissza kell csinálni. Vissza kell majd állítani az „eredeti”, a „magától értet?d?”, a „maga természetességénél fogva ideális” állapotokat, a jó, der?s, szép, demokratikus, szabad, ideális, piacbarát, nyugatos és polgárosult, Orbán el?tti állapotokat.

Az ország másik része – és a közéletben egyáltalán még beleszólni akarók min?sített többsége – szerint viszont nem voltak ilyen állapotok. S mindaz, ami ideálisnak, szépnek, jónak, demokratikusnak, szabadnak, nyugatosnak és polgárosultnak t?nt oly sok évtizedig, kifulladásban, megsz?n?ben van, és valami mást kell a helyébe kitalálni.

Igazi istváni dilemma el?tt állunk: maradunk a réginnél, vagy keresztülviszünk az országon valami újat. A régi: haldoklik. Fuldoklik önnön ürességét?l, önnön fels?bbrend?ségébe vetett hitét?l, lapos és elviselhetetlen cinizmusától, kulturális sivárságától, a tömegember leírhatatlan primitívségét?l, a fogyasztás brutális önpusztításától, a „szabad” piac vérszívó kegyetlenségét?l, a demokrácia ocsmány médiadiktatúrává züllesztését?l, az állandó hazugságtól, a szabadság rút gnómmá korcsosulásától, a felel?sségvállalás, az er?, a tekintély, a hit, a valóban természetes alá- és fölérendeltség hiányától.

Megöli a régít az istentelenség, de utolsó leheletével is azt fogja kiáltani: „Hajrá, Pussy Riot!” – és a legutolsó Pride-menetelésen fog összecsókolózni a rút elmúlással.

Az új: még nincsen sehol. Illetve már mindenütt jelen van, de még sehol sem látszik. Belebújt fiatalok eszébe és szívébe. Még nem tudják, nem is sejtik, csak érzik: ennek így vége van. És ez a sejtés a legfontosabb. Lehet, hogy megmentik majd a világot, lehet, hogy még rosszabbat tesznek majd, és ezáltal ?k fogják siettetni a végs? pusztulást. De már semmi sem maradhat a régiben, ez az egyetlen bizonyosság. És mondjatok, hazudjatok bármit, a szellemet többé nem lehet visszagyömöszölni a palackba. És az okosok tudják ezt, még akkor is, ha a másik oldalon állnak. Spiró mondta a napokban: „A jó hírem az, hogy Nyugat-Európában ugyanolyan hülyék élnek, mint bárhol és bármikor másutt. ?k is csak emberek. A hülyeségt?l itthon egyáltalán nem vagyok elszigetelve, éppen ett?l látom, mi folyik Nyugaton – meg t?lünk keletebbre. Nem mások a problémák Nyugaton, csak civilizáltabban vannak eltakarva, és egyel?re szélesebb rétegeknek élhet?bb az életük, de gyorsan romlik a helyzet ott is. A rendszerhiba megvan, akadnak, akik ott is látják, és ugyanolyan tehetetlenek, mint kétszáz éve mindenki mindenütt.”

Err?l van szó. Csak a rendszerhibáról való gondolkodás luxusa nem adatik meg mindenkinek. S aki nem tartozik a kiválasztottak közé, mindjárt paraszat gy?jt a fejére, ha rendszerhibáról elmélkedik.

Ezért olyan szép, férfias feladat mégis ezt tenni.

Ez ma az emberhez méltó gond. A többi: Pussy Riot. Meg meleg büszkeség. Hiszti. És tömény, legtöményebb hazugság.

A régi világ papjai – akik a régi világ szellemi-lelki hajótöröttjei egyben – mostanában felettébb szeretnek István királyra hagyatkozni. Mondván, államalapító királyunk döntött a Nyugat mellett, odakötötte az országot, és a jelenlegi „kurzus” készül elodani, de legalábbis lazítani ezt a kötést.

Hát jó. De azért legalább most, István király ünnepén jegyezzük meg, de ne halkan: Vajk azért lett István, hogy a római keresztény világhoz kösse országát. S Imre herceg vesztével ezt az országot egyenesen Máriának ajánlotta fel.

Hol van most a római kereszténység, hol a nyugati keresztény világ?

Mutassátok meg, szerencsétlenek, nyomorultak, farizeusok! Mutassátok, és mi azonnal abba az irányba fordulunk!

Persze akkor ti majd a kereszténységünket fogjátok felhozni legf?bb b?nünknek. Hiszen már most is ezt teszitek. Kereszténységünk tinektek a kirekesztettségetek bizonyítéka. Pedig hát...

És ez a pedig hát, ez megint csak a senki földje. Semmi kedvem kimerészkedni oda, újra és újra, a semmiért. Maradjon csak ennyi:

„Ha valaki a keresztény vallás megtartását elhanyagolva és hanyag ostobaságtól megátalkodva az ellen bármi vétséget követ el, a vétek természetének megfelelően ítélje meg a püspök az egyházi törvények szabályai szerint. Ha pedig ellenszegülést?l indítatva a reá rótt büntetést vonakodnék nyugodtan elviselni, ismét ugyanazon büntetéssel fegyelmezzék, és ezt megismételve összesen hét ízben. És ha mindezek után is konoknak és makacsnak találhatik, adják át a király bíróságának – tudniillik mint a kereszténység védelmez?jének.”

Ez István király törvénye. Megtartani már nem lehet, hiszen meghaladta az id?. De emlékezni lehet rá. Hogy eszünkbe jusson az is, az id? mást is meghalad.

Például ezt a világot.

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájkszámít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló